

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Visų ūkinių proletarai, uženykites!

STALINO HELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1961 m. liepos 29 d.
Šeštadienis
Nr. 60 (1543)
Kaina 2 kap.

KAIP NUIMAMAS DERLIUS

ADOMYNĖ

Platus kolūkio žiemkenčių laukal. Bet dabar juose švytruoją kertamujų sparnai, mirga motery skareles— naujaj rugių derlių nuima V, III ir II brigadų kolūkiečiai. Rugiapiūtės darbu priešakyje žengla penktosios brigados brigadininko Juozo Jančio vadovaujami laukininkai—kertamujų valruotojai Kazys Jančys, Kostas Čepėnas, Alfonsas Geciūnas, pėdų rišėjos Paulė Žiliinskaitė, Emile Žiliinskaitė ir kitos moterys. Iš 95 ha rugių ploto pusė jau nukirsta.

Nenori rugiapiūtėje užsileisti ir trečios brigados kolūkiečiai. Brigadininkas Vytautas Lapienis patenkinas kertamujų valruotoju Valero Jarutlio ir Vlado Mozurevičiaus, pėdų rišėjų Danutės Buzėnaitės, Bronės Mažylėnės ir daugelio kitų brigados narių darbu. Sioje brigadoje rugiai priabendo 93 ha plote. Jų piutis iргl jau beveik ipusėta.

Neblogai darbuojasi ir antroji brigada (brigadininkas Jonas Valeika).

Štai kodėl šlu brigadu kolūkiečiai, apžvelgę vaka savo atlikta darba, grįždamai į namus, priekaišttauja pirmosios ir ketvirtosios brigadų brigadininkams Kazliui Trečiokui ir Brontui Mikullioniui:

— Ko gil jūs snaudžiate, draugai? Paskubėkite, sparčiau rugius kirske. Imkitės darbo taip, kaip mes.

E. DORONDOVAS

«Adomynė» kolūkio korrespondentų posto narys

AUKŠTUPĒNAI

Nors kolūkyje jau priabendo rugiai, tačiau brigadininkai Petras Madeikis ir Edmundas Šlapelis dar neorganizuoją savo vadovaujamų brigadų imoniu rugiapiūtė. O dėl negalima nei dlenos. Be to, tiek brigadininkai, tiek ir kolūkio valdyba turi rimtai susirūpti, kad naujaisis rugių derlius tuo pat būty kiliamas, tuo labiau, kad čia nėra patalpų javame sukrauti.

G. TEKONIS

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO GARBEI— NAUJI PASIEKIMAI

Anksčiau dirbau laukininkystės brigadoje. Neblogai sekėsi. Bet kai man buvo pasinlyta eiti dirbtu į karvių fermą melžėja, iš pradžių, reikia pasakyti, susimqščiau. Dirbtu karvių melžėja — ne juokai. Tam reikia ir žinių ir sveikatos. „O kaip gi aš, ar sugebėsiu, ar turlus savybes?“ — klausinėjau mintyse pati savęs. Atsakiau aš irgi pati sau: taip. Patare eiti dirbtu man į fermą ir Izabele Vaitiekienė, kuri tuo metu buvo naujokė, o dabar kolakyje yra viena iš geriausių melžėjų.

— Ne lepāslemis gimėme, išvesi me—pasakė ji.

Taip aš ir tapau melžėja. Jau ketvirtus metus dirbusiose patogiausias laikas didinti pareigose. Darbu pieno gavybą. Be to, vapatenkinta. Štaiš sarą pieno gavybą yra kur metais išpareigojau klas pigesne. Vadinas, daž kiekvienos prižiūrimos karvės pri melžiamas pri melžiamas kuo daugiau pie logramu pieno. Ma-

sų kolūkio sąlygo— Labai gerai vasaros lai mits tai nėra mažas kotaipiu laikyti karvės išpareigojimas, bet aptvaruose. Ta mes, „Ali astikiuosi savo duo zavos“ kolūkio karvių melžą žodži išseseti, nes žėjos, ir praktikuojame.

šiuo metu jau esu įvyk diusi beveik pusę savo me tinių išpareigojimų.

Kaip žinoma, vasara — tūtus netus dirbusiose patogiausias laikas didinti pareigose. Darbu pieno gavybą. Be to, vapatenkinta. Štaiš sarą pieno gavybą yra kur metais išpareigojau klas pigesne. Vadinas, daž kiekvienos prižiūrimos karvės pri melžiamas pri melžiamas kuo daugiau pie logramu pieno. Ma-

sų kolūkio sąlygo— Labai gerai vasaros lai mits tai nėra mažas kotaipiu laikyti karvės išpareigojimas, bet aptvaruose. Ta mes, „Ali astikiuosi savo duo zavos“ kolūkio karvių melžą žodži išseseti, nes žėjos, ir praktikuojame.

Kadangi pas mus aptvarų nemaža, tai, palankę karvės dvi tris dienas viename aptvare, gename į kitą. Tačiau tuo mes dar neapsiribojame. Pavyzdžiut, as stengiuosi papildomai karvės šerti žaliuoju pašaru, nors tas kolakio valdybai ne visuomet rupi.

Būna melžėjų, kurios labai mažai demesio skiria karvių girdymui. Tiesiai reikia pasakyti: jeigu karvės nebus duodama pakankamai vandens, nebus primelžta daug ir pieno. Štai kodėl stengiuosi, kad mano prižiūrimos karvės į dieną batų girdomos po keletą kartų. Vandens masų kolakyje netrūksta, karvių girdymui yra iškastos geros duobės, o taip pat per masų kolakį teka upelis,

ŽODIS PIRMŪNAMS

nauda menka, nes jie yra peraugę. Jeigu tie batų buvę laiku nuplauti, tai dabar karvės galetų ganytis atoluose. Ne tik dobilat, rugiai, bet ir kiti javai turėti laiku nuimti. Tik tokiu būdu galima bus išvengti derliaus nuostolių.

O kai nebūs derliaus nuostolių, tai tada bus galima tikėtis ir gerų koncentratų, ir daug pieno.

Sutikamos TSKP XXII suvažiavimą, masų kolakio karvių melžėjos Birute Jokubaitė, Onute Baltrėnaitė, Genė Mastavičienė ir daugelis kitų pastyržo darstropių dirbtu, stengtis, kad visos karvių melžėjos pasiekiant vienodais gerus darbo rezultatus.

B. TAMOSIŪNIENĖ
«Alizavos» kolūkio karvių melžėja

ZINIOS

apie ūkinį darbų eiga rajono kolūkuose 1961 m. liepos 25 d.

(procentualis)

El. Nr.	Kolūkijų pavadinimas	Išdirbtu kūnarus iš puelių II k.	Išdirbtu bulvių iš puelių II karta	Išdirbtu bulvių iš puelių II k.	Nuimti grūdinimų ankstyvų kultūrų
1	„Adomynė“	*	*	*	3,9
2	„Alizava“	*	*	**	—
3	„Antašava“	*	*	**	10,2
4	„Ateitis“	64,8	*	29,9	—
5	„Atžalynas“	*	*	60,7	—
6	„Aukštaičiai“	*	73,2	48,8	1,9
7	„Aukštupėnai“	*	*	—	—
8	„Aušra“	*	*	*	—
9	„Byčių parod. b. u.“	*	*	69,4	22,2
10	„Bugailiškiai“	*	*	*	2,3
11	„Gegužės Pirmoji“	*	*	*	7,9
12	„Juodupėnai“	71,4	80,0	62,5	—
13	„Laisvė“	*	*	*	0,6
14	„Laukminiškiai“	*	*	—	—
15	„Lėvuo“	*	*	34,4	2,4
16	„Lukonys“	*	*	68,9	31,7
17	M. Melnikaitės v.	*	*	*	19,4
18	„Mičiurino v.“	*	*	—	1,8
19	„Mituva“	19,8	57,1	40,0	—
20	„Masų rytojus“	*	*	32,9	1,4
21	„N. gyveninės“	*	*	58,1	2,4
22	„Nemunas“	*	*	*	18,4
23	„Neris“	*	*	92,6	—
24	„Norlūnai“	*	*	—	1,5
25	„Pakupys“	*	*	52,1	—
26	„Palanga“	*	*	*	—
27	„Pergale“	*	*	40,0	3,2
28	„Pirmoji vaga“	*	*	75,0	—
29	„Pirmūnas“	*	*	67,4	—
30	„Pyvesa“	74,4	*	—	1,0
31	„Sakalas“	*	*	43,0	—
32	„Salamiestis“	*	*	—	10,9
33	„Skodinys“	*	*	35,6	—
34	„Setekšna“	*	*	32,6	—
35	„Švėtesa“	*	*	68,8	14,7
36	„Švyturys“	*	*	*	2,9
37	T. pirmūnas	*	*	50,0	—
38	„Tiesa“	*	*	—	17,4
39	„Uogintai“	*	*	—	—
40	„Vedrupys“	*	*	57,1	7,1
41	„Vėžionys“	*	75,0	—	—
42	„Vienybė“	*	*	*	16,3
43	„Zadėkiai“	81,8	*	61,2	1,7
44	„Zalgliris“	49,1	*	66,7	1,1

Viso kolūkuose: 94,3 96,0 63,4 4,7

*—lygkd plana

Zootech. E. LAUŽIKAS

Valstybinė statistikos rajono inspektorius

ŪKINIŲ DARBU DIENORAŠTIS

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

„Juodpėnų“ kolūkyje vis dar nesiruošiamo derliaus nuėmimui. Visose brigadose dar yra nemaža nepiautų dobilų bei plevų. Jeigu taip ir toliau bus nuimamas derlius, tai javapiūtė galli užsileisti labai ilgai, ir kolūkis turės didelių nuostolių. Artelėje tuoju reikia pradeti rugiapiūtę, nes žiemkenčiai jau priabendė ir greitai pradės byrėti. Didesnę organizacinių paramų šiam kolūkui turėtų suteikti šefuojančios organizacijos — rajono milicijos skyrius. Užaugintą derlius nenuimti yra nusikaltimas. Reikia, kad derliaus nuėmimė dalyvautų visi iki vieno kolūkiečiai ir raštinės darbuotojai. Taip pat pilnai turi būti naudojama kolūkyje esanti žemės ūkio technika.

Visiems reikia kovoti su tokia žalinga praktika, kai javai nuimami, jieims pilnai priabendus.

Gerai kolūkio šeimininkai tiek žiemkenčius, tiek kitas grūdines kultūras pradeda piauti kelomis dienomis anksčiau, dar ne pilnai priabendus. Šie javai supėja galutinai priberestti gubose. Tokia priemonė ir yra geriausias būdas išvengti derliaus nuostolių. Tad visose kolūkuose derlius nuimkime kelomis dienomis anksčiau, negu javai spėja priberestti. Plaunant pilnai priabendusius javus, nemaža grūdų išhyra žemėn.

Daugumoje rajono kolūkuose, jų tarpe «Skodinė», «Palangos», «Žalgirio», «Juodpėnų», «Aukštaičių» ir kituose, beveik visi tie plotai, iš kurios bus sėjami žiemkenčiai, yra užlimti arba dirvonuoja. Reikia nedelsiant nuo užlimtų pūdymu nuimti derlius, žemė išpurenti ir visus žiemkenčiamus skirtus plotus giliai suartti.

Gerali prižiūrint kukurūzus ir cukrinius runkelius, jų pasėlius, kur tik leidžia salygos, puranant, galima žymiai padidinti šiuos svarbių kultūrų derlius kultū, nes šiuose kolūkuose ypač trūksta patalpų javams sukrauti. Be to, sykių kultūrų, sutaupoma daug darbo jėgos. Mūsų žemėn

ARGI KOMUNISTU NE JAUDINA TRŪKUMAI?

— Kada žiemkenčių derlių nulimsime, — kalba pasipiktinė trečios brigados kolūkiečiai, — jei dobillai dar lauke?

Tikrai, „Juodpėnų“ kolūkyje, kaip ir visuose rajono kolūkiuose, rugiapiutė lipa ant kulinę. Žemdirbliai sunteresuoti, kad jų trūksas ne neuėti veltui, nes Javapiūtė, tai atlyginimas už jų idėja trūsa, atlyginimas už visų metų darbą.

Pribrendo žiemkenčiai, bresia ir kiti javai „Juodpėnų“ kolūkyje. Darbštūs ir sažiningi kolūkiečiai piktinasi, kodėl iki šiol dar nepradedama rugiaplūtė. Aplėtai jie perspėja laikinai einantį trečios brigados brigadininko pareigas agronomą Algį Dubrindį, o šis raimaujasi atsako:

— Kaip pulsi prie rugių, jeigu šienapiutės dar nebaigė?

Sunerimė kolūkiečiai apie nepakankamą padėtį primeina revizijos komisijos pirminkui Aleksui Kurlinkui, buvusiam III brigados brigadininkui, dabar laikinai einančiam kolūkio pirminkino pareigas Alfonsu Petrušiu. Visi jie pagužčioja pečiai ir panašiai kartoja: „Kaip gali rugius, jeigu šienaplūtė nebaigtą“.

Kolūkiečiai gerai supranta, kad jeigu ir toliau kolūkio, brigadų vadovai taip gūžcios pečiai, kalbės apie nebaigtą šienapiutę, o nestims konkrečių darbų — dobillus greičiau nuplauti ir pradeti javapiūtę, tai šis metas kolūkis netišengiamai turės didelių nuostolių, bus neivykdyti socialistinių įsipareigojimų.

Kai kam gall kristi į akis, kodėl trečioje brigadoje „laikini“ brigadininkai, laikinas kolūkio pirminkas? Argi ne šie „laikini“ vadovai, nejaudami atsakomybės jausmo, aplieido kolūkio reikalais, žlugdo svarbiausių kulinų darbus? Kodėl gali save skaito laikinu brigadininku agronomas komjaunuolis Algis Dubrindis? Kodėl gali jam nesižausti tikru brigados šeimininku ir vieną kartą patelsinti kolūkiečių pasitikėjimą? Juk jis baigė tarybinę mokslo istaiga, kolūkiečiai suteikė galimybę jam mokytis. Kam, jeigu ne agronomui, turi rūpēti savalaikis visų kulinų darbų atlikimas!

Neturėtų jaustis laikinu vadovu ir einantį kolūkio pirminkino pareigas A. Petrušius. Kas, jeigu ne jis, dvigubai atsakingas už padėtį trečioje brigadoje? Tai jis iki šiol tieslogiai vadovavo šiai brigadai ir dabar vadovauja visam kolūkiui. Kolūkiečiai iš ty vadovų, kurie save skaito laikiniais, vieną kartą privalo pareikalauti, kad šie patelsintų jų pasitikėjimą. Priešingu atveju, jeigu kol-

ūkis turės nuostolių nuliant grūdinį kultūrų derlių, jiems teks visa atsakomybė.

Ka gali daro kolūkio komunistai, kada trečioje brigadoje nusikalstamai uždelsiams užkliai darbal? Tiesa, negalima pasakyti, kad kolūkio komunistai nedirbtų gamyboje, nebūtų darbu pirmūnais. Geras gamybiniukas, puikus laukininkystės žymūnas yra kolūkietis komunistas Bronius Raugale. Retai kuris brigadoje dirba taip našta, kaip šis energingas žmogus. Panašiai dirba ir komunistas Kazys Bruškys.

Bet nepakanka komunistai vien generali dirbtis, visur žengti pirmose gretose gamyboje, atlikti jam patikėtą darbą. Jie kaip tik pirmieji turi šalinoti visus pasitalkančius trūkumus, kovoti už tai, kad kolūkis žengtų į priekį. Dauglau turėtų domėtis kolūkio reikalais ir artelėje gyvenantys pedagogai komunistai Aldona Rimšienė ir Zigmas Rimša. Kam gali, jeigu ne komunistams, turi rūpēti visuomeninai kolūkio reikalai, kas gali, jeigu ne komunistai, yra pirmieji kovotojai už trūkumą pašalinimą.

Javapiutė — tai sprendžiamas laikotarpis, kovojančios socialinių įsipareigojimų ivykymą. Neprileisti jokių derliaus nuostolių, užtikrinti, kad derlius iš kolūkio laukų iki vieno grūdo atsidurtų kolūkio aruoduose! — toks turi būti komunistų šokis.

Br. JONUŠKA
(„Stalino kelias“ korresp.).

Kupiškėnų šventę prisiminus

Kolonializmas — dvidesimtojo amžiaus geda. Prieš jį kovoja visos socialistinės stovyklos tauatos, o taip pat kapitalistinio pasaulio pažangiosios jėgos. Likviduoti kolonializmą reikalauja ir mūsų rajono darbo žmonės. Tai atsispinkėjo ir Kupiškėnų liaudies šventės metu įvykusime karnavale.

Nuotraukoje: karnavalinė kolona Vytauto gatvėje.

A. Tučlaus nuotr.

KORESPONDENTŲ REIDAI „JAVAPIŪTĘ REIKIA SPARTINTI“

TREČIOJI BRIGADA — VISUR PIRMOJI „IŠ KUKURŪZŲ PAGAMINSIME DAUG SILOSO“

Dabartiniu metu Katilėvičius, Petras virš verda darbas Palšūnas ir kt. „Lukonų“ kolūkyje. Rugių lauke maratačiai sparčiausiai guoja motery — pėdų darbai vyksta Adolfo rišėjų skarelės, burz. Vapšlo vadovauja gla kertamosios maistoje trečioje lauklės. Cia naujali ninkystės brigadoje, rugių derlių nulma Nors brigodai A. Genė Jėčiutė, Zuzana Vapšys vadovauja Zaborskaitė, Genė dar nesenai, tačiau Karazišienė, kertamosi, kad tai geras moslos valruotojas darbų organizatorius. Jonas Bagdonavičius Brigados kolūkiečiai ir kiti brigados kolūkiečiai su-

Darnus brigados darbas klekvienam mlejų jie pradėjo ir pasigérėjimą.

B. ZABORSKYTĖ
Subačiaus vidurinės mokyklos žurnalistų būrelio narė

Jų darbe nesimato

„Šetekšnos“ žemės ūkio artelėje dabartis darbu įkarštis. Kolūkiečiai šienauja, išdirba kaupiamąjų tarpueilius, pradėjo rugiapiutę. Darbščios rankos labai reikalingos, tuo labiau, kad su ūkiniais darbais vėluojamas. Ir vis dėlto darbe nesimato Danutės Jančytės, Janės Mazurevičiutės, Janės Žilienės ir kai kuriai kitų kolūkiečių. Dabar, kada gražios dienos ir sažiningi kolūkiečiai nuo ryto iki vakaro pluša lauke, rūpinasi visuomeniniu derliumi, minėtos kolūkietės krapšosi savo pasodybiniuose sklypuose.

Ir kolūkio valdyba, ir brigadininkai neturi taikstyti su paželdžiančiais darbo drausme ir nedalyvaujančiais kolūkynėje gamybą įmonėmis.

Šiuo įtempatu ūkinų darbų metu priklauso dėl dėl vardo metu.

V. SMILGYS

Štasis metais kukurūzai M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelėje, pasodinti 50 ha plote, vis labiau stiebiasti į saulę, žada gerą derlių. Štai kodėl jais gėrisi ir kolūkio pirminkas Aloyzas Ruplys, ir antros brigados brigadininkas Jonas Vilėniškis, ir mechanizatorius Antanas Vasiliauskas.

— Iš kukurūzų pagaminsime daug siloso, — sako kolūkio pirminkas. Reikia tikėti, kad taip ir bus. Kukurūzams žemė buvo gerai patrešta mėšlu, gerai išdirbtas, pasodinti „Bukovina - 3“ velsiés kukurūzai kvadratiniu - lizdintu būdu. Visus priežūros darbus mechanizuota atliko traktoriuinkas Alfonsas Vaicius su traktoriumi MTZ - 5. Naikinant plikžoles, buvo panaudoti herbicidai.

Taip, iš kukurūzų siloso bus. Bet juk kolūkyje visai pamiršta ankstyvojo siloso gamyba. Nuplovus balų, pakrūmų ir pakelių žolę, būtu galima žymiai papildyti sultingųjų pašarų ištaklius. To kolūkio valdyba iргl neturi pamiršti.

J. UOGINIS

Rugiai laukia piovėjų

Štasis metas „Paukščių“ kolūkio antroji spartesniam roje brigadoje gaučių darbų atlikus dobillų derlius mui. Tokių tarpe — sekmingai nulimtas jauna moteris Elena ir suvežtas į daržines. Kreisienė, Stasė Jančiūnaitė, Strelionė, Štenaujant strypiai čytė ir kt. Jos nedirbo Kazio Mikšio dirbo šienaplūtėje vadovaujamos antros (šienavo tik sau), brigados kolūkiečiai neprispašo brigadiūrus. Jurgis Žlaugė, Genė Merkienė ir kt.

O laukuose jau tuose darbuose. Nepribrendo ir trečiųjų galvoja. Jos ir apie septynmečio metų rugiapiutę, nors valžiemkenčių derlius. Rugiai prašosi dalgio, bet pakupiečiai vėjų. Rugiapiutėje neskuba. Juk delsi turi dalyvauti visi, mas — tai neišvengiamas, kaip sako patarėliu nuostoliai. Artelei, verkia duona tinkleje yra žmonių, kurie nedalyvauja kol-

V. VALAITYTĖ

Gana įdomus, aktualus ir antras sienlaikraščio straipsnis, pavadinis „Kovokime už spartą ir našų darbą“. Jame kolūkio agronomas P. Mizara aštriai kritikuoja pirmos brigados brigadininką

Tarinings sienlaikraštis

„Sakalo“ kolūkyje leidžiamas sienlaikraštis „Komunitimo keliu“. Užmeti pamiršo kaupiamasi kuliakį ir iškart matai, kad sienūturas. Jos skendi plikžoliėse galių. Kalp darbštū žmogų apipavidalinus redkole agronomas P. Mizara nuroglijos nariams reikia padėti brigadininką E. Jasecką. Jo vadovaujamoje brigadoje visi darbai atliekami laiku, pasėliai žada gausi derlius!

Kas gali jame rašoma? Štai vedamas. Jis pavadintas „Plimūnai laukinių kystėje“. Jame straipsniu autorius džiaugiasi antros kolūkio brigados kolūkio brigadininko J. Ribakovo, ketvirtos brigados — B. Naujiko, A. Vizbaro, traktorininko P. Klimkos gražiai pasiekimais kolūkynėje gamyboje. Tačiau taip pat čia neapsieina ir be kritikos. Gana aštriai kritikuojamas traktorinės brigados brigadininkas V. Meškauskas, kuris laiku neaprūpina atsarginių dalmis traktorių ir kito inventoriaus.

„Sakalo“ kolūkio sienlaikraštis „Komunitimo keliu“, nežiūrint kai kuriai neaprūpina atsarginių dalmis traktorių ir kito inventoriaus.

EBESYS slinko, grėsmingai artinosi. Stai jau šauvinis jų pa- kraštys susi- liejo su vakariniu, juodas dangaus skliautas užgulė kalmą. I stogus ir langus atsimusė pirmieji stambūs lietaus lašai, susimašę su šlapiu sniegumi.

— Kruopom barsto, — krykštauto valkai, susispiešę kieme tarp kolčio valdybos raštinių ir parduotuvės. — Kam kruopų?! Kam ko- šes išvirsti?..

Keliuku į arteles raštine skubėjo nedidutis, šviesių suvelty, didoka kepure pri- slėgtu, kuokštū vaikinukas. Jo žvilgsnis minutėlei už- kliuvo už bežaidžiantį vaikų, akys gyvai sužiburiavo.

— Jurgi, — saktelejo ji pastebėjės vlenas ilgšlis, už- simetęs ruda švarka. — Eiks pas mus!

Bet šis tik papurtė gal- va, pasitaisė bekrentančią kepure ir, „vyriškai“ nusi- spioves į balą, pasuko į du- ris.

— Pumanyk tik, — burbte- lejo sau po nosim valkinukas, Jurgiu pašauktas. — Po balas taškost... O man jau nebe tas galvoje!

Pravėrės rastinės duris, Jurgis Jeckas tvirtu žingsniu peržengė slenkstį. I ji sužiuro keturios porosakų. Kažkas šyptelėjo.

— O štai ir masy berniukas aplankytų merginų davo, bet drąsiai kreipdėto! — viena ilgakastė, gy- vų akilė mergina įgėlė ieu- davosi su motina, užmes- sij. — Kas gero, Jurgiuk?

— Kur pirminkas? — Jurgiukas iš- klostelejo Jurgis.

— Tikriausiai pirmoje brigadoje. O kam tau?

— Darbo noriu gauti.

— Bet gi tu mokyti ža- dejai! — neiskentė kita, sedėjusi prie lango.

— Baigė septynias ir i technikumą ruošeisi.

— Mokyti dar ankstoka, per jaunas... — gudriai at- sikirto Jurgis Jeckas. — O dirbtį labai norist. Kad man taip prie verselių... patin- ka...

* * *

„Vedruplo“ kolakio lau- kais pavasarį palydėjo pui- klioji vasara. Penkiolikme- tis Jurgis Jeckas diena iš dienos vis labiau apsipras- davo su naujuoju darbu. Arteles valdyba, jos pirminkas Teofilius Jakubėnas, nors ir ne iš karto, bet vis tūk patikejo valkinut au- ginti verselius. Ir neapsi- riko. Jurgis stengesi, žino- ma, pirmosios dienos buvo sunkiausios jo darbe. 30 verselių — tai ne juokas pen- kiolikos metų berniokui, vos tik baigustam septynias kla- ses. Tiesa, Jurgis jau buvo matęs, kaip mama augino guleti. Bet čia jos dukra verselius, stebėjo ir kolakio Janina, vos baigusi mokslo verselių mitybą. Bet kada metus ir perejusi į aštu- teko padidinti, iški- lo ne vienas neaišumas. Verselių tiek daug, kad tik duoti motiną.

— Štai, grisiu, Janyt, ir

— Ypač buvo sunku pŕ- vel abidirbėti, — dar sirk- momis dlenomis, kada man dama apie savo megstamą

SEPTYNMEČIO ZYMUNI

DARBŠČIOJI JĘCKU ŠEIMA

atvesdavo ką tik nuo kar- ves atskirtus versellus, — ir standieną prisimena Jurgis Jecka. — Versinkas šokinėja, mykia, prašosi prie mamos, o kitas ir krekenų visai ne- benori gerti.

Syki po nesėkminges bandymų pagirdyti krekeno- mits vleną smarku, su balta dėme kaktoje, jautuką ber- niukas talp nusiminė, kad atejo pas motiną, kuri dir- bo karvių melžėja, tr pasa- kė:

— Nieko iš manęs nebus! Nenort jie manęs nei klausyti, nei suprasti.

— Nenusimink, Jurgiuk, — ramino motina sūnų. — As- tau padėsti. O vėliau ir pats jau drąsiai dirbsi.

— Gera tau sakyti, ma- ma, — nenurimo jaunasis verselis augintojas. — Oman — menkas juokas.

— Nieko, susitvarkysi. Pamatyst!

Ir motina laisvu nuo dar- bo laiku visdažnai užsuk- davo pas sūnų patartį, pa- deti jam. O jaunasis verse- lių augintojas vis drąsiau kibo į darbą. Ir jeigu da- bar jo verseliams nepatik- davo ar krekenos, ar pie- nas, ar vitamininis stenas, berniukas jau nebenušimi- niokas aplankytų merginų davo, bet drąsiai kreipda- tejo! — viena ilgakastė, gy- vų akilė mergina įgėlė ieu- davosi su motina, užmes- sij. — Kas gero, Jurgiuk?

— Kur pirminkas? — Jurgiukas iš- klostelejo Jurgis.

— Tikriausiai pirmoje brigadoje. O kam tau?

— Darbo noriu gauti.

— Bet gi tu mokyti ža- dejai! — neiskentė kita, sedėjusi prie lango.

— Baigė septynias ir i technikumą ruošeisi.

— Mokyti dar ankstoka, per jaunas... — gudriai at- sikirto Jurgis Jeckas. — O dirbtį labai norist. Kad man taip prie verselių... patin- ka...

* * *

„Vedruplo“ kolakio lau- kais pavasarį palydėjo pui- klioji vasara. Penkiolikme- tis Jurgis Jeckas diena iš dienos vis labiau apsipras-

davo su naujuoju darbu. Arteles valdyba, jos pirminkas Teofilius Jakubėnas,

nors ir ne iš karto, bet vis tūk patikejo valkinut au-

ginti verselius. Ir neapsi- riko. Jurgis stengesi, žino-

ma, pirmosios dienos buvo

sunkiausios jo darbe. 30

verselių — tai ne juokas pen- kiolikos metų berniokui, vos

tik baigustam septynias kla-

ses. Tiesa, Jurgis jau buvo

matęs, kaip mama augino

guleti. Bet čia jos dukra

verselius, stebėjo ir kolakio

Janina, vos baigusi mokslo

verselių mitybą. Bet kada

metus ir perejusi į aštu-

teko padidinti, iški- lo ne vienas neaišumas.

Verselių tiek daug, kad tik

duoti motiną.

— Štai, grisiu, Janyt, ir

— Ypač buvo sunku pŕ- vel abidirbėti, — dar sirk-

momis dlenomis, kada man

dama apie savo megstamą

KUPIŠKĖNU ŠVENTĘ PRISIMINUS

Daug pulkių laudies šoklių ir žaidimų moka mūsų rajono jaunimas. Tuo akivaizdžiai išlikino kiekvienas, kas tik dalyvavo nesenai vykusioje Kupiškėnu laudies šventėje.

Nuotraukoje: mūsų rajono jaunieji šokėjai prie Klškio miško esančioje alkštėje šoka tautinius šoklius.

V. Petrusko nuotr.

MUMS RASO

ŽALIAVOS YRA

Kupiškio miestas auga, plečiasi, gražėja. Vis labiau ir labiau medži pakeličia mūras, plytos. Kiek naujų pulkių pastačia per kelius paskutinėlius metus iškilo Kupiškio mieste, kiek daug gerų, erdvų butų gavo miesto darbo žmonės. Tačiau kad dar labiau augtų ir kiltų miestas, reikia gaminti kuo daugiau gerų plytų.

Kiek man žinoma, netoli Kupiškio miesto, Smilgylė kalme, yra didžiuliai mollos ištekliai. Ir svarbiausia, visai negili. Jelgu tas molis yra geros kokybės, ar nerelkėtų jį panaudoti plytų gamybai, pastatyti plytinę? Mano manymu, šis reikalus neturėtų būti pamirštas.

GABRĖNAS

Vilnius.

NUSVILIO PIRŠTELIUS...

— Leonas Juška vagiliav- ja? Ką jūs nukus šnekate! — prieš kurį laiką „Uoginių“ kolūkyje kalbėjo kolūkiečiai.

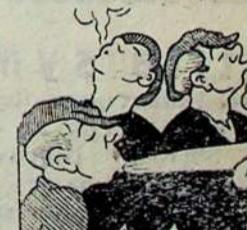
— O kaip gi Adomas Pet- rauskas, Kazys Grinevičius — irgi gal ne vagilių?

Tačiau šiandien šiai tri- mis žmonėmis kolūkiečiai jau nebesiūtiki. Susitepė šie vyrai rankas.

— Tiesiog nesinori savo ausimis tikėti... Tokie vyrai, o, štai, apsivogė... Pati ne- labaisi jiems bus protelij sumaišę! — stebisi dabar kolūkiečiai.

Šie trys vyrai dirbo kolūkio statybinėje brigadoje. Nesenai jie išvyko į lent- piūvę, kur reikėjo išplauti lentas iš medžių. Kai jau vienės buvo padaryta, prie jų su saldžiai blyšona prie- artino Antanas Baniulis.

— Tai mat, vyriukai, gal, sakau, parduoosit? Negi jūs — kolūkio lentos.

Mokėjo Baniulis įkalbėti. O tie gi taip norėjo deginti, kad būtų ir nebesuilaikė. Taip 16 lentų ir nukeliavo į Baniulio kiemą.

— Tai apdoviau! — džiau- gėsi Baniulis; toks pat be ežinė žmogus. — Už gerys dešiotika lentų tosumokėjau tria rublius.

— Jei teisi, tai visus teis- ti, — kalba pasipiktinę kolūkiečiai. — Ir Baniulis — geras!..

Ką gi, kolūkiečiai teis- gai kalba. Vieji jie vienodaik kalti, visi jie gavo vagilių pravardes.

L. PAKETURIS

MŪSU MEDŽIAGOS RED SAKAIS

„NESUVALDYSI VAIRO, JEI NESUVALDAI SAVĘS“

Tokiui pavadinimu straipsnis buvo atspausdinėtas „Stalino kelio“ laikraščio 52(1935) numeryje. Jame buvo kritikuotas ir rajono laudies švietimo skyriaus automašinos šofeiris Povilas Gudonis už

girstavimą bei mašinos nau- dojimą asmeniniais reika- liais.

Liaudies švietimo sky- riaus vedėjas J. Jonušys praneša redakcijai, jog P. Gudonis griežtai perspėtas.

„DAR MAŽAI PAGAMINTA PAŠARU“

Tokiui pavadinimu žinutė buvo atspausdinta „Stalino kelio“ laikraščio 56(1939) numeryje. Joje buvo rašoma, kad „Laukminiškių“ kolūkyje esančioje didžiulėje lankoje nepiaunama žolė ir vis

dar negaminamas silosas.

Kolūkio pirmininkas T. Jokubka praneša redakcijai, kad dabar minčioje lankoje kolūkiečiai piauna žolę, ir ji panaudojama siloso gamy- bai.

